

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 28.— K. negyedévre 7.— K.
félévre 14.— K. egy hónapra 2.40 K.
Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 81.

Szeged, 1917.

VI. évfolyam, 186. szám

Péntek, augusztus 10

A nőtisztviselők.

Azóta, hogy a világháború sok keserve és zordsága az emberiségre szakadt, a többi között azzal is gyarapodtak most már sürgős megoldást igénylő társadalmi problémáink, hogy a nőkérdést miként rendezzük. A kérdés szerintünk sokkal egyszerűbb, mint amilyennek sokan feltüntetni szeretnék. Már a háború előtt is megdönthetetlen igazság volt, hogy a nő gazdasági felszabadítása emeli a családi élet erkölcsi értékét, növeli a társadalmi érintkezés esztétikáját, finomságát és új erőket állít a gazdasági élet szolgálatába. Ezeken a sarkigazságokon, amelyeket a béke termékeny tudománya állapított meg, mit sem változtatott a háború, legfőjebb a kérdés gyakorlati megvalósításához sodorta közelebb az emberiséget.

Bankokban, vállalatoknál, műhelyekben, irodákban és üzletekben egyre több a női munkaerő. Az egyensúly a termelő munka egész vonalán mindjobban a nők javára fog billenni, minél tovább tart a háború. A békekötés után előreláthatólag hatalmas méretekben meginduló ipari termelés megtartja, sőt bizonyára szaporítani fogja azokat a női munkaerőket, amelyeket az egyes üzemekben akkor elhelyezkedve talál. Természetes, hogy a női munka ilyen hódításából a köznek csak haszna lesz, nemcsak azért, mert a háború után esetleg szűkölködni fogunk férfi-munkaerőben. Hanem azért is, mert a termelés fokozásának — különösen a háború után — semmi körülmények között sem fogja kárát látni a gazdasági élet.

Ilyen körülmények között az ember elcsudálkozhatnék azon a passzivitáson, a mellyel a nőtisztviselők sorsuk igáját viselik, ha nem lenne kénytelen a nap minden órájában legalább annyiszor, ahány perc van benne, első sorban a férfi-tisztviselők már-már aggkori gyöngeségben szenvedő passzivitásán csudálkozni. Ennek a szerencsétlen, nagy részben még ma is szerveztelen, széthúzó, a megértést nem kereső vagy nehezen találó testületi szellemnek köszönhetik a magántisztviselők, hogy java részüknek sorsa — sokszor családotul — még ma is bizonytalan, hogy valamennyi kereső osztály között talán ők szenvednek a legsilányabb fizetési viszonyok között, hogy a háború alatt nekik jutott a legtöbb pótlék a — nyomorból.

Elégge elrettentő példa ahhoz, hogy utaitkat új pályatársaik, a nők elkerüljék. Egy-két ielből lehetett is arra következtetni, hogy a nők több lendülettel és nagyobb bátorsággal fogják megvívni gazdasági harcaikat, mint amennyivel a háboruban száz-ezrével pusztuló férfiak fegyverkeztek fel erre a küzdelemre. Az emberiség emelkedésének és haladásának minden lelkes rajongója bizonyára nagy örömmel tapasztalná, ha az ilyen jelek állandósulnának és a nőtisztviselők gyorsan kifejeződött osztály-öntudatukkal, jól kiépített és erős viharokkal dacolni képes szervezettel szolgáltának minél előbb minden kételkedő számára

legnagyobb bizonyítékát hivatottságuknak.

A fegyverek között, amelyekkel ehhez a célhoz sikeresen verekedhetik ki magukat, már régen túl kellene lenniük az előadások tartásán. Már más fegyver forgatását is kellene tanulniok és egy-egy előadásnak csak annyi jelentőséggel lenne szabad birtania, amint, amennyi a betűk gyakorlásának

van a gyereknél, amikor jól olvas. A háborus drágaság keserves lecke pénzt fizettet a nőtisztviselőkkel is. Tudniok és látniok kell, hogy minden másképp lehetne. Rajtuk áll. Tegyük úgy, hogy másképp legven. Ne növeljék az úri proletárok, a szemérmes koldusok nagy táborát. Igyekezzenek inkább minél előbb felszabadulni és — felszabadítani,

Vérbefulladt orosz-román tömegtámadások.

— A foglyok száma 50 tiszt és 3300 közlegény. —
17 ágyut és több, mint 50 géppuskát zsákmányoltunk.
— Néhány szakaszon előretoltuk állásainkat. —

BUDAPEST, augusztus 9. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Mackensen vezértábornagy hadcsoportja: A románok és oroszok arra irányuló kísérletei, hogy a németeknek Foksanitól északra kivívtak sikereit erős tömegtámadásokkal ellensúlyozzák, teljesen megghiúsultak. Az ellenség tegnap estig foglyokban 50 tisztet és 3300 főnyi legénységet, azonkívül 17 ágyut és 50-nél több géppuskát és aknavetőt vesztett.

József főherceg vezérezredes hadcsoportja: Rohr báró vezérezredesnek a keleti magyar határon harcoló hadseregénél tegnap csaknem valamennyi arcvonalszakaszon kedvező lefolyású harcokra került a sor, amelyek számunkra területnyereséggel jártak. Az ellenség heves támadásait véresen visszavertük. Bukovina déli részében lovasságunk több napos kemény küzdelem után Vamanál elragadott az oroszoktól két egymás megett fekvő magaslati állást és Gura Humora irányában nyomul előre. — Tovább északra a helyzet lényegesen nem változott.

A VEZÉRKAR FŐNÖKE.

BERLIN, augusztus 9. A nagy főhadiszállás jelenti: Lipót bajor herceg vezértábornagy harcvonala: Nem volt különös esemény.

József főherceg vezérezredes arcvonala: Az Erdős-Kárpátokban és Moldvaország nyugati részének határhegységeiben eredményes harci tevékenységet fejtettünk ki. Néhány szakaszon vonalainkat előretoltuk és az ellenség erős ellentámadásait visszavertük.

Mackensen vezértábornagy hadcsoportja: A helyzet kedvezően fejlődött. Az oroszok és románok tömegtámadásokban nagy erőket vetettek tűzbe, hogy csapatainkból a Foksanitól északra elvívott és tegnap is lényegesen gyarapított területnyereséget elragadják. Az ellenség a leg súlyosabb véres veszteséget szenvedte. A foglyok száma 50 tisztre és 3300 főnyi legénységre, a zsákmány 17 lövegre és több mint 50 géppuskára és aknavetőre emelkedett.

LUDENDORFF, első főszállásmeister.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Robert Cecil Szerbia helyreállítását követeli.

STOCKHOLM, augusztus 9. A Reutersügynökség jelenti Londonból: Egy, a szerb-barát társaság által rendezett banketten Robert Cecil lord kijelentette, kárpótlásul Szerbia szenvedéséért el kell érni Szerbia teljes helyreállítását. Noha a békefeltételeket még nem tehetjük közzé — folytatta Robert Cecil — máris hangsúlyozzuk, hogy az összes érdekelt országok természetes törekvéseinek el-

ismerése alapján a tartós szabályozásra törekszünk. Mi mindvégig ki fogunk tartani szövetségeseink mellett.

Ezután Pasic szerb miniszterelnök szólt föl. Kijelentette, a becsületes békét csak úgy biztosíthatjuk, ha az Ausztria-Magyarország igája alatt levő összes népek felszabadulnak, ha Franciaország visszakapja Elzászt, ha az olaszok egyesülnek fel nem szabadított testvéreikkel,